

к.е.н. Євдокимов А.В, Скібіна Т.І., Срібранець Ю.С.
Сумський державний університет
**ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ ПРАКТИЧНОЇ ЦІННОСТІ ЗНАНЬ У ГАЛУЗІ
ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ**

Розмаїття слухачької аудиторії післядипломної освіти потребує індивідуального підходу до навчального процесу, тому форми і методи постійно повинні вдосконалюватися. У навчальному процесі повинні використовуватись не тільки основні види навчальних занять, як лекції, семінари, практичні аудиторні заняття, але і виїзні заняття, дискусії, аналізи конкретних ситуацій, обмін досвідом роботи, тематичні зустрічі, бесіди за «круглим столом», групові та індивідуальні консультації.

Підготовка висококваліфікованого спеціаліста є першочерговим завданням післядипломної освіти, а основним напрямком – виховання широти кругозору фахівців, розуміння ними світових проблем, підвищення загальнокультурного рівня, прагнення до всебічного розкриття творчих здібностей кожної особистості, поглиблення фундаментальних знань в обраній предметній галузі, швидка адаптація до конкретних умов роботи.

Ціллю навчання повинні бути розвиток вміння мислити або розвиток навичок вирішувати проблеми, або розвиток таких особистісних якостей, як інтуїція, готовність до співпраці та прагнення до нових звершень, то активні методи навчання мають більше переваг щодо традиційних.

Інноваційні методи навчання, без яких не можливе пристосування післядипломної освіти до сучасних вимог суспільства, пов'язані із значними змінами ролі викладача та його обов'язків в аудиторії. При традиційному навчанні, наприклад на лекції, викладач грає головну роль. Все, що відбувається в аудиторії, зумовлено тим, як викладач подає матеріал, а заняття відбуваються за заздалегідь складеним планом. Слухачі відіграють другорядну роль. Інноваційні форми навчання ґрунтуються на іншому розподілі ролей та інших відносинах поміж вчителем та слухачами і використовують активну участь слухачів. Звичайно велика роль самостійної роботи слухача, тобто активної участі у процесі власного навчання.

Одним із засобів підвищення якості викладання є розробка таких методів, які дають змогу активізувати, заохочувати та спрямовувати процес мислення. Мислення є методом розумного навчання, яке використовує розум і забезпечує його розвиток. Мислення у навчанні – це метод розумного набуття досвіду у вибраному напрямку. Таким чином процес надання навчанню практичної спрямованості має наступні ознаки:

- той, що навчається повинен потрапити у реальну ситуацію, отримати реальний досвід у якому він зацікавлений;

- в цій ситуації повинна виникнути реальна проблема, яка стане стимулом для мислення;- той, що навчається повинен мати інформацію і робити спостереження, які необхідні для вирішення проблеми;

- студент повинен відпрацювати та продумати варіанти рішення ;

- мати можливість перевіряти власні ідеї на практиці для того, щоб визначити їх значення та самому встановити їх доцільність.

Корисним є використання методу конкретних ситуацій в навчальній діяльності. Ситуація повинна ініціювати процес мислення. Це означає, що вона має передбачати здійснення будь-яких ідей, які не є випадковими або рутинними, вона повинна пропанувати зробити щось нове.

Студенти повинні бути головними творцями процесу навчання та брати активну участь в проведенні занять.